

1. Слово, що було до Єремії від Господа, говорячи:
2. Стань у брамі Господнього дому, і прокажеш там слово оце та промовиш: Послухайте слово Господнє, ввесь Юдо, що ходите брамами цими вклонятися Господу.
3. Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Поправте дороги свої й свої вчинки, й Я зроблю, що ви житимете на цім місці!
4. Не надійтесь собі на слова неправдиві, щоб казати: Храм Господній, храм Господній, храм Господній отут!
5. Бо якщо ви насправді поправите ваші дороги та ваші діла, якщо один одному будете справді чинити справедливо,
6. не будете тиснути чужинця, сироту та вдову, не будете лити невинної крові на місці цьому, і за іншими богами вслід не підете собі на біду,
7. то зроблю, що ви пробуватимете на цім місці, у Краю, що його дав Я вашим батькам відвіку навіки!
8. Ось собі ви надієтеся на слова неправдиві, які не допоможуть:
9. Чи ви будете красти, вбивати й перелюб чинити, і присягати фальшиво, й кадити Ваалові, і ходити за іншими богами, яких ви не знаєте,
10. а потім ви прийдете й станете перед обличчям Моїм у цім домі, що зветься Ім'ям Моїм,

і скажете: Урятовані ми, щоб чинити гидоти всі ці?

11. Чи вертепом розбійників став оцей дім, що Ім'я Мое кличеться в ньому, на ваших очах?
І Я оце бачу, говорить Господь...

12. Бо підіть но до місця Мого, що в Шіло, де Я спочатку вчинив був перебування для
Ймення Свого, і побачите, що вчинив Я йому через лукавство Мого народу Ізраїлевого...

13. Тепер же за те, що ви робите всі оці вчинки, говорить Господь, і що Я говорив був до
вас, промовляючи пильно, але ви не слухали, і кликав Я вас, та ви не відказали,

14. то зроблю цьому домові, що кликалось в ньому Ім'я Мое, що на нього надієтесь ви, і
місцю цьому, що Я дав його вам та вашим батькам, так само, як Я був зробив для Шіло,

15. і відкину Я вас від обличчя Свого, як відкинув усіх ваших братів, усе насіння
Єфремове!...

16. А ти не молись за народ цей, і благання й молитви за них не здіймай, і Мене не проси,
бо не вислухаю Я тебе!

17. Хіба ти не бачиш, що роблять вони в містах Юдиних та на вулицях Єрусалиму:

18. Діти дрова збирають, а батьки розкладають огонь, жінки ж місять тісто, щоб спекти
калачів тих жертвних небесній цариці, і ллють литі жертви для інших богів, на досаду
Мені...

19. Та хіба ображають Мене, говорить Господь? Хіба не себе самих, щоб сором покрив
їхні обличчя?

20. Тому Господь Бог промовляє отак: Ось ллється Мій гнів і Моя лють на це місце, на людину й худобу, і на польові дерева та на земні плоди, і палатиме він, і не згасне!

21. Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Додайте свої цілопалення до жертв ваших, і їжте м'ясо,

22. бо Я не говорив батькам вашим, і не наказував їм того дня, як виводив їх із краю єгипетського, про справи цілопалення й жертви.

23. Бо лиш справу оцю Я звелів їм, говорячи: Слухайтеся Мого голосу, і Я буду вам Богом, а ви будете народом Моїм, і ходіть усією дорогою, про яку накажу вам, щоб вам було добре.

24. Та не слухали й не нахилили вони свого вуха, а ходили за радами та за упертістю серця лихого свого, і стали до Мене плечима, а не обличчям.

25. Від того дня, коли ваші батьки вийшли з краю єгипетського, аж до дня цього, посилав Я до вас усіх Своїх рабів пророків, посилав щодня пильно.

26. Та вони не слухалися Мене, і вуха свого не схиляли, і показали себе твердошійними, зло чинили ще більш від батьків своїх...

27. І ти будеш казати їм ці всі слова, та не будуть вони тебе слухати, і будеш ти кликати до них, та вони тобі відповіді не дадуть...

28. І скажеш до них: Оце той народ, що не слухався голосу Господа, Бога свого, і поуки не брав, загинула правда, і зникла з їхніх уст...

29. Обстрижи ти волосся своє та й відкинь, на лисих горах здійми жалісний спів, бо відкинув Господь і покинув плем'я Свого гніву!

30. Бо Юдині сини чинять зло в Моїх очах, говорить Господь, поклали гидоти свої в тому домі, що в нім кликалося Мое Ймення, щоб збезчестити його...

31. І побудували ті жертовні пагірки Тофета, що в долині Бен-Гіннома, щоб палити синів своїх та дочок своїх на огні, чого Я не наказував, і що на серце Мені не приходило...

32. Тому то приходять ось дні, говорить Господь, що не буде вже кликатись Тофет місце це чи Долина Бен-Гіннома, а тільки Долина вбивства, і будуть ховати у Тофеті через брак місця на погреб.

33. І стане труп цього народу за стерво небесному птаству та земній звірині, і не буде, хто б їх відстрашив!...

34. І спиню в містах Юдиних та на вулицях Єрусалиму голос радісний і голос веселий, голос молодого та голос молодої, бо руїною стане цей Край!